

er det Regjeringen, der, indenfor den af Lovgivningsmagten fastsatte Grændse, bestemmer Capitalens Størrelse, hvorfor Garantien vil være at give. Det er dernæst ifølge § 3 ligeledes Regjeringen, der bestemmer Statuterne, og endelig er det i § 5 Statuterne, der bestemme Maaden, hvorpaa Nettoudbyttet skal beregnes; altsaa ifølge § 5 vil igjennem Statuterne den fornødne Control kunne føres med Driftsomkostningerne, men da Statuterne bestemmes af Regjeringen vel efter Selstabet's Forslag, men dog, som sagt, af Regjeringen, saa skjønner jeg ikke rettere, end at der ifølge Lovforslaget er givet al den Sikkerhed for Statskassen, som der kan gives, naar man ikke ved en Lov allerede forud vil bestemme Statuterne.

Sørensen: Det hedder i Begyndelsen af § 6, at efter Forløbet af 25 Aar er Staten berettiget til at fordrø sig Actierne i den hele Bane mod contant Betaling af deres paalydende Beløb overdragne enten paa engang eller efterhaanden. Ja dersom Staten, efter at have havt Erfaring af en saadan Banes Indtægt i 25 Aar, er i Lyst efter at faae disse Actier til Cie, er der vist ikke to Meninger om, at den gjerne kan faae dem; men jeg er ligesaa overbevist om, at naar Staten ikke faaer Indtægt til at dække den Rentegarantie, som den stiller, og altsaa hele Capitalen er betalt i Rente i 25 Aar, saa er der, som jeg før antydede, hele Anlægscapitalen een Gang udlagt i Renter fra Statskassen. Vil man derefter begynde paany, kan den tabe igjen i 25 Aar Anlægscapitalen i Rentegarantien osv.; thi vi have her hørt, at 70 a 80 pCt. af Bruttoindtægten netop gaaer med til de daglige Driftsomkostninger, saa at der kun bliver tilbage en 30 pCt. Brutto af den Laneindtægt, der nu havees fra Roeskilde til Kjøbenhavn, og naar man nu antager, at Banen fra Roeskilde til Korsør rimeligviis vil fortære 30 pCt. mere end den nærværende Roeskildebane, saa bliver der Intet tilovers til at dække Rentegarantien. Den ærede Deputerede for Odense Amts 5te Valgfreds (Jespersen) fandt, at i al Beregning og Overslag om saadanne Planer til Jernbaner var der, efter hans Formening, intet Fornuftigt; deri er jeg fuldkommen enig med ham;

men han fandt det derimod fornøftigt at anlægge en Jernbane, alene fordi det var en bedre og raffere Befordring end en Landevei. Naar han altsaa efter denne Fornøft vil stemme for Forslaget, saa maa han svare sine Vælgere, naar de spørge ham, om han ikke, da Sjællanderne faae en Bane, vilde stemme for, at der ogsaa blev anlagt en Jernbane fra Odense til Bogen og fra Bogen til Middelfart: Ja vel, deeltag da i en ny Udgift dertil af 5 Millioner Rbd., saa skulle I strax faae en Jernbane ligesom Sjællanderne. Gaae vi over til Åsens og Svendborg, saa vil det gaae ligeledes der, og saaledes kunne vi faae mange Jernbaneanlæg overalt i Landet, men hvorfra vilde Renten dertil dækkes? Er det fornøftigt? — Større Ufornøft kan der vistnok ikke tænkes.

Scherning: Dersom jeg forstaaer § 3, og hvad Finanzministeren nys sagde, rigtigt, saa vil Sagen komme til at stille sig saaledes: Efterat have undersøgt Anlægs- og Arbejdsplanen, vil Regjeringen bestemme sig for en Sum, som er den, hvorfor den vil garantere Renten, og de, som skulle anlægge den, det er det Roeskildske Selskab, eller hvis Selskabet stiller en anden Mand imellem, optræder denne som Entrepreneur af hele Banens Anlæg for denne Sum; men dersom nu Banens Anlæg ikke kan udføres for denne Sum, skal det saa antages, at det, som er anlagt, naar vedkommende Entrepreneur svigter, kan confiskeres af Regjeringen og blive dennes Eiendom uden videre, eller skal saa Regjeringen udbetale den Sum, som vedkommende Entrepreneur kan godtgjøre at have udlagt for at udføre saameget af Jernbanen, som er udført? Hvis dette sidste er Tilfældet, saa forekommer det mig at være en meget ugunstig Contract, thi saa vilde det for de fleste Entrepreneurer, som udlevere Skinner, Locomotiver osv., være fordeeltigt at foretage et hvilketfomhelst Arbejde, thi saa fik de Betaling for det, de leverede til Banen, selv om den ikke blev fuldført. Er Betingelsen derimod sat saaledes, at hvis de ikke fuldføre Banen for den Sum, de have forpligtet sig til, saa tilhører det, de have arbejdet, uden videre Regjeringen, og den sidder saa inde med sin Capital for at anvende den til at fuldføre